

Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 8

OKTOBER 2022

58. ÅRGANG

Fotograf: Marie Louise Björn

«Derfor ber jeg dere å ta føde til dere, for det
hører med til deres frelse.»

Apg 27:34

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Leksamsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:

Fredrik Heian, Skreåvegen 90,
4440 Tonstad. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaksjonsnemd: Per Bergene Holm,
Finn-Widar Knutzen og Dag Rune Lid

Layout: Marie Louise Björn

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMIJSJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Fredrik Thorbjørnsen, Hemsgata
54 3242 Sandefjord Tlf. 905 95 749
E-post: fredrtho@online.no

Sekretær: Martin Fjære, Valberggrenda 13 A,
3160 Stokke. Tlf. 979 89 427
E-post: sekretar@nll.no

Kasserer: Valberggrenda 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01
E-post: kontor@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095
Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5
Dansk kontonr.: 7604 1734369

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Valberggrenda 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00

E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

WWW.NLL.NO

Ikke av brød alene

Å bli en kristen skjer ved gjænfødelsen. Uten at en blir født på ny, kan en ikke se Guds rike. Når Gud, ved evangeliets ord, får tenne troen i hjertet, går et menneske fra døden til livet, fra Satans makt til Gud. Da er en Guds barn og Jesu brud. Nådebarn og himmelarving.

Da er gjænfødelsens under skjedd. En er blitt en kristen. For Jesu skyld alene, ved troen på Jesus alene. Dette nye livet trenger næring for ikke å dø. Mennesket lever ikke av brød alene, sier Jesus, men av hvert ord som går ut av Guds munn (Matt 4:4).

Gud både virker troen og oppholder denne ved sitt eget ord. Derfor er det så avgjørende viktig for Guds menighet på jord å holde seg til Guds ord - høre det, lese det, tro det.

I nummer 5/2022 ble det undervist om dåpens nådemiddel. I dette nummeret har vi flere artikler om det grunnleggende nådemiddelet: Ordet og forkynnelsen.

Stå opp og et! Ta til deg av Guds ord. Men et ikke hva som helst. Det er sunn og nærende kost som holder livet oppe. Den sunne lære er Guds uforfalskede ord – lov og evangelium. Søk bibelsk forkynnelse og ta imot. Ellers blir veien for lang for deg.

Finn-Widar Knutzen

Hvordan får vi del i Jesus som livets brød?

Av Øivind Andersen

Det er karakteristisk hva jødene spør om som svar på Jesu ord om å arbeide for den mat som forgår:

Hva skal vi gjøre? Slik spør mange i dag óg: Hvilke gjerninger skal vi gjøre? Så snart Jesus taler om at vi skal sette alt inn på å få det Gud gir, går våre tanker til Sinai. Til loven.

Men la oss ta spørsmålet opp! Hvilke gjerninger krever Gud av oss? Ingen! Han vil bare gi. Og gi alt: Men det er allikevel ett vilkår: Å tro Jesus! Han er livets brød. Men dette brød må etes. Det må tilegnes av deg og meg. Og det skjer ved tro. Jesus bruker ete og drikke som billedlige uttrykk for det å tro.

Tror du på Jesus? Vil du tro på ham?

Her er det dem som svarer: Jeg kan ikke tro! Jeg har prøvd, men det er umulig for meg. Om Gud bare ville gi

meg et tegn, gi meg noe håndgripelig!

Her svarer Guds ord: Det kommer ikke saken ved om du kan tro eller ikke. Spørsmålet er om du vil. Eller for å si det på en annen måte: Har du fått bruk for Jesus? Har du fått bruk for syndenes forlatelse?

Har du ikke det, da kommer det av at du enda ikke har fått se sant på deg selv.

Da kan det ikke hjelpe deg med all verdens tegn. Ja, om Jesus møtte deg legemlig og talte til deg, hjalp det ikke. Der en ikke tror Jesu ord, hjelper intet annet!

Det du trenger, er å omvende deg! Du må slutte å trekke deg unna når Jesus taler til samvittigheten!

Det er her du sitter fast. Du vil ikke ha sannheten om deg selv og ditt forhold til Gud fram for din samvittighet.

Innhold oktober 2022

Ikke av brød alene av Finn-Widar Knutzen.....	side 2
Hvordan få del i Jesus som livets brød? av Øivind Andersen.....	side 3
Å spise Guds ord av Finn-Widar Knutzen.....	side 5
Møtevirksomheten 2. halvår av Martin Fjære.....	side 7
Møtekalender	side 8
Lov og evangelium i den enkeltes liv av Per Bergene Holm	side 9
Referat fra Laberget av Jostein Brennsæter	side 13
Stå opp og et av Finn-Widar Knutzen.....	side 15
Ta føde til dere av Hans Erik Nissen	side 17
Husandakt av Carl Fr. Wisløff.....	side 18
Bønn ut fra Joh 6:35 fra "Se på Jesus"	side 18
Nytt skoleår av Per Bergene Holm	side 19
Bibelkurs på Fossnes	side 20

Har du derimot fått bruk for Jesus, så du sier: Det er intet jeg trenger så mye som Jesus og syndenes forlatelse hos ham, men jeg kan ikke tro! – Da svarer Guds ord: La hele spørsmålet om troen fare og kom til Jesus uten å få til det å tro. Kom til Jesus nettopp med det at du ikke kan tro, ja, nettopp fordi du ikke kan tro!

Jamen, Jesus sier jo jeg må ha tro?

Det underlige er – og det høres ut som en selvmotsigelse – at den som ikke kan tro, men allikevel vender seg til Jesus som han er, han tror!

Du misforstår hva troen er. Du tenker på noe som har med din forstand å gjøre, når du tenker på troen. Du kan ikke fatte og forstå hva du leser i ordet, og hva du hører mange kristne vitner om. Men du innser at du har bruk for Jesus.

Du trenger være klar over at her er det ikke spørsmål om hva du får inn i din forstand, men i ditt hjerteforhold til Herren! (Rom 10:11-13)

Og hører du ikke hva Jesus sier om troen i ordet her? *Jeg er livets brød, den som kommer til meg, skal ikke hunge, og den som tror på meg skal aldri noensinne tørste.* (Joh 6:35)

Å komme til ham og å tro på ham, er èn og samme ting!

Du skal også merke at det heter å tro på, ikke tro om. Her er spørsmålet om et tillitsforhold. Det er ganske enkelt spørsmål om du har tatt din tilflukt til ham! Har du det? Da tror du! Da er du frelst!

Men hvorfor får jeg ikke fred? spør du. Fordi du ser på deg selv istedenfor ham som du tar din tilflukt til!

Det er ikke din tro som skal gi deg fred, men det at du stoler på hva han sier deg: Dine synder er deg forlatt!

Ved å høre og tro syndenes forlatelse fikk de fred som kom til Jesus mens han var her på jorden. Slik får mennesker fred i dag også.

Alle som tror på Jesus, vil jeg minne om hva det ligger i det at Jesus kaller seg livets brød. Det må etes hver dag! Den som tror på ham, eier ham! «Den som tror på Sønnen har evig liv.» (Joh 3:36)

Skal vi så la Ordet få oss til å sette alt inn på å eie ham? Og, skal vi arbeide for ham, sette alt inn på evangeliet?

Er vi villige til det?

Da skal Guds rike ennå ha en framtid iblant oss! For Jesus – og han alene – er livets brød!

Og han er nok! Han er alt vi trenger til liv og guds frykt!

*Fra Livets brød, Lunde Forlag,
Oslo 1985.*

DET TREDJE BUD

Du skal holde hviledagen hellig

Hva vil det si?

Vi skal frykte og elske Gud, så vi ikke forakter eller forsømmer Guds ord, men holder det hellig og gjerne hører og lærer det.

Å spise Guds ord

Av Finn-Widar Knutzen

«Jeg fant dine ord, og jeg åt dem. Og dine ord var til fryd for meg og til glede for mitt hjerte. For jeg er kalt ved ditt navn, Herre, hærskares Gud.»

Jer 15:16

Jeremia levde og virket i avslutningen av Juda-rikets tid. Israel (Nordriket) var gått under ved assyrernes hånd allerede for ca 95 år siden, ved starten av Jeremias profettid. Jeremia virket som profet i en lang periode, minst 40 år. Juda gikk mot sin avslutning, og etter 40 år i tjenesten opplevde Jeremia at Jerusalems murer ble nedrevet og tempelet jevnet med jorden.

Jeremia kan dermed karakteriseres som en endetidsprofet. Han kalte stadig folket til omvendelse, til deres eget beste og til redning for land og folk. Jeremia forkynte Herrens sanne ord år ut og år inn. Men de ville ikke høre. Rett nok var det ved kong Josia blitt skikk på en del i den ytre gudsdyrkelsen. Det var blitt en helt annen og mye bedre orden på tempeltjenesten og gudstjenestelivet. Men hvordan var det i hjertene?

Jeremia stilte seg i tempelets port og forkynner ord fra Gud til dem, og om dem - om deres sanne stilling og det store hykleriet de levde i:

«Se, dere fester lit til løgnaktige ord - til ingen nytte. Hva så? Dere stjeler, slår i hjel, driver hor, sverger falskt og brenner røkelse for Ba'al

og følger andre guder, som dere ikke kjenner. Og så kommer dere og står fram for mitt åsyn i dette hus som er kalt ved mitt navn, og sier: Vi er frelst! – og så vil dere fremdeles gjøre alle disse avskyelige ting!»

Jer 7:8-10

Herrens ord ble ikke tatt imot – ikke til dom og syndserkjennelse, og ikke til frelse og frigjørelse. Ved å forkaste Herrens eget ord, var det ikke noe som helst håp om å finne den rette vei.

«Se, Herrens ord har de forkastet. Hvor skulle de da ha visdom fra?»

Jer 8:9b

JEREMIA TOK IMOT ORDET

Jeremia selv hadde et annet forhold til Herrens ord. Når Gud gjennom sitt ord overbeviste ham om synd, bøyde han seg for Herren. Det gjaldt både de ytre synder, men også hjertets tilstand, tilbøyelighet og retning. Vi leser i Jer 17:9: *«Svikefullt er hjertet, mer enn noe annet, det kan ikke leges. Hvem kjenner det?»*

Her ville ikke folket høre og bøye seg. Dette at hjertet er ondt, og at min situasjon ut fra meg selv er helt håpløs, var mer enn de kunne akseptere. Men dermed ble heller ikke frelsens ord noe de hungret etter og fikk tak i.

Å KJENNE SIN ONDE NATUR

C. O. Rosenius skriver om Jer 17:9:

«Det er nettopp dette: Å kjenne sin onde natur, fordervelsens avgrunn i sitt hjerte, som er det viktigste av alt. Så lenge en kun ser på det utslag som synden fra tid til annen gir seg, kan en alltid slå seg til ro med en falsk trøst. En blir aldri helt fortaapt i seg selv og derfor heller ikke fullkomment frigjort og lykkelig i Kristus.

Det avgjørende i en sann synds-erkjennelse er derfor at en erkjenner selve hjertets dype fordervelse: dets grufulle forakt for Gud, dets vantro og sikkerhet, hardhet, hykleri og sluhet – slik at vår erkjennelse tilsvarende karakteristikk som Gud selv gir av vårt hjerte: Svikefullt mer enn noe annet.»
(Samlede Skrifter (DK), bind VI s. 49. Oversatt.)

Dersom en ikke er blitt enig med Gud om vårt hjertes tilstand, er det umulig å bli enig med Gud i frelsens sak. Da mangler en den sanne erkjennelsen både innenfor synd og nåde, dom og frifinnelse. Og i forholdet til Herrens ord blir det som på Jeremia sin tid – de ville ikke høre. Som det står i Jer 6:10b: «Se, Herrens ord er blitt til spott blant dem, de har ingen glede i det.»

GLEDEN I GUDS ORD

Jeremia vitnet: «Dine ord var til fryd for meg og til glede for mitt hjerte.»

Ja, nettopp! Når en synder med en erkjennelse av sin egen synd, får høre Guds frelsesord, evangeliet, blir det glede. Han har kalt meg ved navn – jeg er hans!

Men hvordan kan du være hans? Du som er slik du er? Svar: Han,

Jesus, Guds egen Sønn, kjøpte deg på Golgata kors. Han tok alle dine synder og hele ditt onde hjerte opp på korset under Guds rettferdige vredes dom og straff. Der ble synden sonet. Der ble den betalt. «For mens vi ennå var skrupelige, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige.» (Rom 5:6).

Dette er mat for en hungrig sjel. Tenk å finne slike ord. Takk, nåderike Gud!

«Jeg fant dine ord, og jeg åt dem. Og dine ord var til fryd for meg og til glede for mitt hjerte. For jeg er kalt ved ditt navn, Herre, hærskares Gud.»

Jer 15:16

L&E

BRYT DU DET LIVSENS BRØD

Bryt du det livsens brød,
Frelsar for meg,
Som då ved sjøen
du miskunna deg!
Her ved den opne bok
dukar du bord.
Ånda mi søker deg,
du livsens ord.

Du er det livsens brød,
Frelsar, for meg.
- Ordet det klare lys
som viser veg.
Du som så ofte før
fylte min trong,
Bryt, Jesus, livsens brød
enno ein gong!

Møtevirkksomheten 2. halvår 2022

Av Martin Fjære, sekretær NLL

Vi er godt i gang med høstens møter og sammenkomster. Kontaktpersoner har planlagt i god tid og lagt til rette for sammenkomster og forkynnelse både i uker og helger. Forkynnerne har fått spørsmål om å reise ut, og ikke så få datoer i kalenderen er merket og huket av.

Selv om vi er vant med dette og det er noe som gjentar seg år etter år, er det allikevel ofte knyttet en viss uro og spenning til slike møter, særlig for den som arrangerer møtene og for den som skal forkynne Guds ord. Spenningen og uroen, både i forkant og etterkant, har mange forskjellige grunner, bådemenneskelige og åndelige. Menneskefrykten er ofte stor, tilhørernes reaksjoner merkes godt, og det kan kjennes belastende at det av forskjellige grunner er så få som kommer til møtene.

Hvorfor nevne dette i et oppbyggelsesblad? Jo, det er om å gjøre at de trofaste «støttene» ikke mister motet og gir opp! Det er om å gjøre at de åndelige «matstasjonene» ikke blir færre eller borte! Det er over all måte viktig at sjelefienden ikke får sin vilje blant Guds folk!

Husker du hvordan Aron og Hur kom Moses til hjelp i kampen mot amalekittene? Ganske praktisk fant de en stein og plasserte den så Moses kunne sette seg ned. Han trengte noe

fast og sikkert å sitte på, hvile på, midt i kampen. Gud brukte to hjelpere til det.

Armene ble også snart for tunge å holde oppe. Det var helt nødvendig med en mann på hver side som kunne holde hendene hans stødige helt til solen gikk ned. (2 Mos 17:12) For hendene måtte ikke synke før «solen gikk ned». Det ville ha ført til katastrofe for hele israelsfolket. Ikke bare soldatene, men også kvinnene, barna og de gamle.

Så kunne denne kampen bare vinnes med bedende hender løftet mot Gud. Den enkelte soldats kamp kunne bare lykkes når der var bedende hender løftet mot Herren, når nødropet om den akutte fare var rettet mot himmelen og forventningen var til himmelens Gud.

Du kan løfte dine hender mot himmelen med stor forventning, for Jesus, din stedfortreder, sitter ved Faderens høyre hånd. Hans navn er en åpen dør like inn for Guds trone. Du kan også få være med å sette frem «hvilesteiner» for de bedende ved at du selv leser og tar til deg av Guds ord og «setter frem det fullbrakte» til slitne støtter. Trøtte armer støttes opp med Guds forunderlige løfter og vilje.

Så ville det ikke holdt dagen ut med bare en Moses. Både Aron, Hur og den enkelte soldat hadde sin plass i

denne striden. Det er viktig å være klar over at dette er en strid vi blir født inn i, som Guds barn og Guds folk. Er du med? Er du i ferd med å gå ut av striden? Har du alltid kun vært en tilskuer?

La oss, hver og en, gå til Jesus med disse spørsmålene, for vi fødes

inn i Guds rike, Guds strid og Guds gjerninger.

Det er avgjørende for vårt eget åndelige liv, for våre familier, våre bygder og byer at forkynnelsen av Guds ord ikke stilner og blir borte før «solen går ned».

L&E

MØTEKALENDER

OKTOBER

5. - 9. Varhaug

Finn-Widar Knutzen

6. - 9. Steinsdalen

Per Bergene Holm

7. - 8. Fossnes, konf. undervisning

Martin Fjære, Marcus Popkema

14. - 16. Seimsfoss

Martin Fjære, Steinar Guddal

15. - 16. Årnes

Asbjørn Fossli

15. - 16. Langli

Per Bergene Holm

18. -23. Østre Kvelde

*Lars Fredrik Ellingsen,
Lars Fosssdal*

21. - 23. Elverum

Sigbjørn Agnalt

24. Utreise Sør-Amerika

*Ingar og Marit Gangås, Martin og Liv
Jorunn Fjære*

28. - 30. Ersdalstun (ungdomsleir)

*John Peder Samdal, Lars Fosssdal og
Jon Ragnar Fosssdal*

29. - 30. Randaberg

Finn-Widar Knutzen

NOVEMBER

2. - 6. Tørvikbygd

Sigbjørn Agnalt

4. - 6. Fossnes, konf. undervisning

John Peder Samdal, Marcus Popkema

5.-6. Årnes

Lars Fredrik Ellingsen

Klipp gjerne ut kalenderen og vær med i bønn for møtene

Lov og evangelium i den enkeltes liv

Av Per Bergene Holm

Et uomvendt menneske opplever ikke av seg selv noe behov for frelse. Det spør verken etter Gud eller frelse og vil helst ikke forstyrres i sin syndige og verdslige ro. En vet nok at en ikke er fullkommen, og av og til frykter en kanskje for døden og dommen, men håpet er at Gud er nådig og romslig, at han lar nåde gå for rett til sist.

Det et slikt uomvendt menneske gjerne vil høre i begravelser og ellers når det må høre Guds ord lest og forkynt, er noen ufarlige ord om Guds kjærlighet til syndere. Det vil høre om Guds nåde på en slik måte at det slipper å omvende seg. Den uomvendte søker å finne aksept.

Ethvert bud og krav som oppleves dømmende, vil en kalle lovisk. Men alt som gir aksept og ro i synden og verden, vil en kalle evangelisk og godt. En holder seg gjerne til «romslige kristne» som ikke taler om synd, men som inkluderer og godtar en slik som en er.

Kom ikke Jesus for syndere?

Alle vil ikke uten videre si at disse religiøse og uomvendte menneskene er frelst, men de anses som positive.

Det gjelder bare å lokke dem med evangeliet om Guds kjærlighet og nåde, ikke skremme dem og støte dem med harde ord fra loven. Får de bare høre om Guds grenseløse nåde, så vil de finne seg til rette blant de kristne. Selv om deres liv er skrøpelig og uten omvendelsens frukt, og mange av dem ligger fast i skjødesynder, så er det jo nettopp for slike Jesus kom, syndere og tollere. Derfor må de ikke møte dom hos oss, men håp og oppmuntring, trøst i budskapet om at Jesus elsker syndere.

Så tales det om Jesus, synderes venn. Han er ikke som fariseerne, disse loviske og dømmesyke menneskene. Nei, hos Jesus er det rom for syndere av alle slag. Ja, han søker først og fremst syndere, ikke hellige og rettferdige mennesker som har orden på livet sitt, men syndere. Han tar imot deg sånn som du er.

Lovisk evangelieforkynnelse

Er dette forkynnelse av evangeliet? Mange tror det. Men der predikanten går forbi lovens ord som fordømmer synden og kjødet og bare vil forkynne evangeliet, der blir evangeliet omgjort til et ord

om aksept av synden og kjødet. Evangelieforkynnelsen blir da lovisk.

Evangeliet blir omgjort til et allmennreligiøst budskap om aksept av synden og kjødet. All loviskhet kjennetegnes av ønske om aksept og godkjennelse av sitt eget.

Menneskenes håp vil kretse om seg selv og Jesu/Guds romslighet. Mennesket vil finne trøst i å være slik det er, en slik synder som Jesus er glad i og tar seg av. Det å ikke få det til, å være elendig og skrøpelig, er noe Jesus liker og har behag i. En finner også trøst i sin tro, som en mener er riktig evangelisk. En er ikke en lovisk fariseer, men en synder som Jesus tar imot og er glad i.

Allmennreligiøs selvgodhet

Men dette er ikke bibelsk kristendom, det er allmennreligiøs selvgodhet som luller menneskene inn i åndelig søvn. En blir aldeles uangripelig. Lar hjertet seg til tider røre, så gleder en seg over det og tar det som et tegn på frelsesfryd. Er hjertet fylt av verdslighet og syndig lyst, så finner en hvile i at det var jo for slike syndere Jesus kom.

Og selv om et slikt menneske tror seg å være fri fra alt som heter loviskhet,

så er det nettopp lovisk det er. Derfor hater det også å høre lovens ord, for loven dømmer og fordømmer det som loviskheten setter sin lit til og har funnet aksept for.

Mens loviskheten finner trøst i sin syndighet og elendighet, dømmer loven den samme syndigheten og elendigheten til forbannelse og død. Mens loviskheten finner trøst i sin tro og sitt lys i evangeliet, dømmer loven både troen og erkjennelsen for å være mangelfull og ytterst elendig.

Loven krever fullkommenhet

Loven er Gud selv i hans hellighet. Og søker du aksept og godkjennelse hos Gud, må du være fullkommen. Om du søker aksept for din tro, din erkjennelse, din gudsfrykt, din syndighet, din ydmykhet eller hva det er – søker du ros og ære, må du være fullkommen!

Gud har ikke behag i deg fordi du er slik og slik. Han har ikke ekstra behag i deg fordi du er så elendig! Gud har på ingen måte behag i et skrøpelig og elendig kristenliv. Det er ikke noe rosverdig i et hjerte fylt av syndig lyst og verdslighet. Det er forferdelig at du som er kjøpt fri fra synden og verden, enda kan trives i den og søke den. Det skulle ryste deg i ditt innerste og bøye deg i den dypeste skam og avsky for ditt eget

fordervede hjerte. Det skulle være til selvransakelse: Elsker jeg virkelig Jesus, søker jeg virkelig ham?

Når du hører lovens ord i sannhet, får lovisheten bein å gå på. Da blir det som jeg før tenkte var stort og fint, med ett ikke bare skrøpelig, det blir avskyelig og noe jeg må skamme meg over. Alt mitt blir fordømt, slått i stykker av lovens veldige hammer, gjennomlyst av Guds altseende øye og avslørt i sin skittenhet og råttethet.

Loven tar fra meg alt mitt

Loven angriper alt mitt, alt jeg vil rose meg av og sette min lit til! Men alt jeg eier i Jesus, hans rettferdighet og hellighet, rammes ikke. Derfor kan loven aldri skade en kristen, et Guds barn, og ta fra det troens frimodighet og håp, for det er alt sammen knyttet til Jesus!

Når Gud kommer med sin lov for å gå meg inn på klingen, så er det for å ta fra meg alt mitt, ribbe meg for ethvert håp og enhver trøst i mitt eget liv. Med loven vil Gud kaste hele min egen rettferdighet på dør, ta fra meg enhver tro på meg selv, enhver tanke om aksept og godkjennelse. Mens jeg søker å berge mitt liv og meg selv – også gjennom min loviske evangelieforståelse, så søker Gud gjennom sin lov å ta alt fra meg.

For at jeg skal ha alt i Jesus alene!

Evangeliet er ordet om frelsen i Jesus

Evangeliet er ikke et ord om aksept, et allmennreligiøst budskap om at Gud tar imot oss slik som vi er. Men det er et ord om at den lovens dom som Gud feller over meg og mitt liv, den lot Gud i sin kjærlighet ramme sin egen Sønn. Og den fullkommenhet og hellighet Gud krever av meg, har han funnet i sin egen Sønns liv og død.

Det er ikke aksept og godkjennelse syndere møter hos Jesus, men frelse fra seg selv og sin synd. Vi skal vise dette med et eksempel fra Skriften (Luk 7:36ff):

Synderinnen i Simons hus

Det kom en synderinne til Jesus en dag mens han satt i gjestebud i fariseeren Simons hus. Ikke noe sted var dommen større enn der. Hun kom ikke for å unnslippe dommen. Hun oppsøkte Jesus der dommen var størst.

Hun søkte ikke å berge sitt liv, søkte ikke aksept, men hun søkte frelse, syndenes forlatelse og renselse fra alt sitt eget. Hun måtte bli fri seg selv. Og det hun selv ikke hadde, rettferdighet og hellighet, verdighet og renhet, det søkte hun i Jesus.

Hele hennes håp var til Jesus.

Hun ble frelst, hun fant livet, ikke gjennom aksept, ikke ved å berge sitt liv og sitt rykte. Nei, det søkte hun ikke å berge, men hun fant frelse fra seg selv i Jesus. Hun ble reist opp igjen ved syndenes forlatelse og delaktighet i Jesus.

Å høre Jesus til, innebærer å miste seg selv, å fornekte seg selv. Alt mitt hører hjemme på Jesu kors, under dommen. Det skal ikke forsvares, pyntes på eller berges, men det skal overgis til dom og død. Det er fordømt og skal være fordømt. Lovens ord står ved lag i alt det den sier om meg og mine synder. Det er misbruk av evangeliet å bruke det til å sette lovens ord ut av kraft.

Jesus frelser meg fra lovens dom

Men det er ett sted hvor mitt fordømte kjød allerede har fått sin dom, og det er på Jesu Kristi kors. Dit skal jeg få gå med alt mitt, ikke for å berge det, men for å bli av med det. Der fikk det sin død under lovens dom, der ble det tilintetgjort sammen med Jesus, det ble fordømt i ham, og der skal jeg få legge det av. Og så skal jeg i Jesus få tro meg frelst fra alt mitt, fordi det ble fordømt i ham, i hans død. Loven dømmer alltid og den skal gjøre det! Den dømmer mitt! Jeg trenger den for stadig å fris fra allmennreligiøsitetens og loviskhetens

snare. Jeg trenger den for å miste troen på meg selv og for å bli fratatt all trøst i min egen kristendom.

Loven driver deg til korset, under dommen og døden og forbannelsen. Den er en tuktemester til Kristus og hans kors. Men hva finner du på korset? Jo, der finner du Jesus, under dommen for dine synder, for det som du bærer i ditt bryst. Det rammet ham. Han måtte blø for det. Det forkynner Gud deg i evangeliet. I Jesus er det frelse fra alt ditt.

Og i Jesus får du alt du trenger for å leve for Gud og for å leve som en kristen i denne verden. Men skal han bli deg til visdom fra Gud, rettferdighet, helliggjørelse og forløsning, så må lovens ord også få dømme din visdom, din rettferdighet, din helliggjørelse og din forløsning fra synden og verden – for intet av det holder mål! Under dommen med det! Til korset med det! Til Jesus med det! Og motta så av Jesus det som er fullkomment, det som holder – også for lovens dom.

L&E

Barnebladet Nøkkelen

NLL gir ut barnebladet Nøkkelen, som kommer med 10 nummer i året. Et års abonnement koster 200 kr. Bladet kan bestilles på: nokkelen.adresse@nll.no eller mob: 458 02 672

Referat fra Laberget

Av Jostein Brennsæter

Tradisjonen tro ble det også i år arrangert stevne på Laberget. Fra 4.-7. august var mellom 80-100 mennesker, både små og store, samlet for å høre Guds ord. På åpningsmøtet innledet møteleder samlingen med noen tankevekkende ord, for det er ingen selvfølge at alle som samles på leir, har fred med Gud. Ordene «lunken» eller «hungrige etter Guds ord» brant seg fast og forklarte på mange måter denne himmelvide forskjellen.

På Laberget var det også i år en god gruppe mennesker som benyttet telt og campingvogn, mens de resterende var innlosjert på internatet. Tross noe dystre værmeldinger fikk vi i hvert fall en soldag mellom alt regnet. Det ble organisert aktiviteter for ungdommene på volleyballbanen, og enkelte benyttet også anledningen til et aldri så lite bad i sjøen. De litt yngre holdt det gående rundt leirstedet med sparkesykler, tårnbygging og minigolf. Det ble god anledning til sosialt samvær mellom møtene, og en fikk inntrykk av at det var lagt gode rammer rundt det som skulle skje.

Med som talere var Lars Fredrik Ellingsen, Bjarne Gjuvsland, Bjørn Valde og Ingar Gangås. Det var en

tydelig enhet i forkynnelsen, selv om det var ulike budbærere.

Bjarne Gjuvsland talte ut ifra Matt 27:45-54 om Jesu død på korset for våre synder og om forhenget i templet som revnet. Veien inn til himmelen den er fri, «For Gud med meg i Kristus er forsonet.» (L. Sandell) Dette er det sanne evangelium, *«og det er ikke frelse i noen annen. For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved.»* (Apg 4:12).

Bjørn Valde delte Guds ord gjennom beretningen om Simon Peter i Luk 5.8 *«Herre, gå fra meg, for jeg er en syndig mann!»* Det var Peters erkjennelse i møte med Jesus, Guds sønn. Men det ble også hans store redning, for det var for slike Jesus kom. *«Men den jeg vil se til, det er den elendige, og den som har en nedbrutt ånd og er forferdet over mitt ord.»* (Jes 66:2). Lars Fredrik Ellingsen og Ingar Gangås hadde begge tatt utgangspunkt i Joh 14:1-6: *«Jesus er veien, sannheten og livet.»*

I en verden hvor sannheten i stadig mindre grad får veilede og avsløre, mens løgnen stadig får utfolde seg og forblinde, var det befriende å høre budskapet om Guds ords sannhet.

Sannheten om mennesket

«For jeg vet at i meg, det er i mitt kjød, bor ikke noe godt. For viljen har jeg, men å gjøre det gode, makter jeg ikke.»

Evangeliets sannhet

«For mens vi ennå var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige.» (Rom 5:6).

Sannheten om Kristi kjærlighet

som overgår all kunnskap (Ef 3:19). Vi må si som sangeren: «Det kan ei forklares, det kan blott erfares.» (N. L. Ridderhof)

Vi ser tilbake på stevnet på Laberget med takknemlighet, og takker for alle som var villige til å stille seg fram med tanke på både gjennomføring av leiren, ledelse og forkynnelse av Guds ord.

Det var godt å komme til Laberget og få sitte under Ordets hørelse.

«Ja, du er veien, vår Frelser sann,
Til alle elendige givet.
Ditt ord som aldri bedrage kan,
Det sannheten er og livet.
Og alt jeg syndet min livsens dag,
For din skyld er det tilgivet.

Så sovner jeg trygt i ditt hellige navn,
Du våker til natten ender;
Når morgenen stiger, jeg er i havn
Og fedrelandet gjenkjenner.
Da kysser jeg med usigelig fryd
De naglemerkede hender.»

J. Johnson
SB 863

Stå opp og et, ellers blir veien for lang for deg

Av Finn-Widar Knutzen

«Da ble Elias redd, han gjorde seg i stand og drog av sted for å berge livet. Og han kom til Be'er-seba, som hører til Juda. Der lot han tjenestegutten sin bli tilbake. Selv gikk han en dagsreise ut i ørkenen. Der satte han seg under en gyvelbusk, og han ønsket seg døden og sa: Det er nok! Ta nå mitt liv, Herre! For jeg er ikke bedre enn mine fedre. Så la han seg ned og sovnet under gyvelbusken.

Da rørte en engel ved ham og sa til ham: Stå opp og et! Da han så opp, fikk han se at ved hodet hans lå det en kake, stekt på hete steiner, og at det stod en krukke med vann. Og han åt og drakk og la seg ned igjen.

Men Herrens engel kom igjen andre gangen og rørte ved ham og sa: Stå opp og et! Ellers blir veien for lang for deg.

Da stod han opp og åt og drakk. Og styrket ved denne maten gikk han førti dager og førti netter, til han kom til Guds berg, Horeb.»

1Kong 19:3-8

Fra Karmel

Elias kom så å si rett fra den store seieren på Karmel. Der ble det kjent for det frafalne Guds folk at Gud er

Gud. Den ugudelige kongen så at bare Herren svarte, og at Ba'al ingenting var – avguden var bare tomhet. Hans 450 profeter kunne ikke utrette noe.

Hele folket så det, og de falt ned på sitt ansikt og sa at Herren, han er Gud! Likevel - dette stakk ikke dypt i hjertet og var ikke en sann omvendelse til Herren. Når så dronningen truet med å drepe profeten, ble han redd.

Fortvilelse

Og i sin redsel gikk Elias sin egen vei. Han drog av sted for å berge livet (v. 3), men aldri var han vel nærmere å dø! Han rømte sørover, gjennom hele sitt land og gjennom hele nabolandet Juda og kom helt sør til ørkenområdene ved Be'er-seba. Der gikk han alene en hel dag ut i ørkenen. Og her kom mismotet, skyldfølelsen og resignasjonen kraftig over ham. Ja, tenk at Herrens profet ønsket seg døden. «Jeg er ikke bedre enn mine fedre», sa han. Han opplevde livet og tjenesten for Herren som håpløst. Heller ikke han hadde fått være til sann vekkelse og omvendelse, og nå var han flyktet som en redd hund. Som Dag Risdal skriver i «Levende forkynnelse eller tomme ord?»: *Elias «følte seg kastet ut som et unyttig redskap».*

Ja, får ikke Satan og synden ført oss

inn i hovmodets synd, forsøkes like gjerne mismotets synd og sump!

Herrens godhet

Men hvordan er Herren mot sin mismodige og feige tjener? Ja, hva forkynner Ordet til deg som kjenner deg igjen i Elias? Om du slett ikke er en Herrens ild-profet, men en av hans små, så kan du likevel kjenne deg igjen i svikt og fall, mismot eller hovmod. Ja, du er så inderlig skuffet over deg selv. Så går du der alene og ensom, og kjenner deg forkastet av Gud. Hva vil Herren si deg i dag?

Stå opp og et! Det er Herrens ord til deg. Jeg har mat klar. Livets brød og livets vann. Det er Jesus selv. Hans fullbrakte frelse, det er det som er livet for deg. Det er det som skal føre deg helt fram. Ta ordet om Jesus som synderes venn til deg, for det er virkelig et ord til deg.

Men tror du ikke Elias sovnet igjen! Da kom Herrens engel for andre gang. Uttrykket «Herrens engel» i det gamle testamentet er en betegnelse på Den Herre Jesus før han var kommet i kjød og blitt menneske. Jesus selv kom til Elias. Jesus vekket ham. Jesus gav ham mat og drikke. Av Jesus fikk han alt som behøvdes! Stå opp og et! Ellers blir veien for lang for deg.

Jesus er mat og drikke

«For mitt kjød er i sannhet mat, og mitt blod er i sannhet drikke», sier Jesus

(Joh 6:55). Jesus er mat for sjelen. Hans fullbrakte verk på Golgata er virkelig fullbrakt. Der ble all synd, også mismot, utakknemlighet og unnfallenhet, sonet av det Guds Lam som bar all verdens synd. Bare dette budskapet er mat for det sanne kristenliv. Det er også bare denne maten som fører og bærer helt hjem. «Og styrket ved denne maten gikk han førti dager og førti netter, til han kom til Guds berg, Horeb.» (1Kong 19:8)

Stå opp og et!

Søk Herrens ord. Det er avgjørende viktig i en kristens liv at en får ta føde til seg. I hjemmet med husandakt og personlig bibellesning og bønn over en åpen Bibel. Hør bibelfundert forkynnelse. Søk bevisst og trofast et fellesskap, en kristen forsamling, der Herrens ord blir forkynt i Ånd og sannhet. Du trenger Guds mat gjennom Guds ord. Ellers vil veien bli for lang for deg.

*Lei meg, store Gud og Fader,
heim til himlens Kanaan!
Styrk den veike vandringsmannen
i eit audt og ukjent land!
Brød frå himlen
mett meg du som einast kan.*

W. Williams

SB nr. 883

Ta føde til dere

Av Hans Erik Nissen

«Derfor ber jeg dere å ta føde til dere, for det hører med til deres frelse.»

Apg 27:34

Det var i ytterste havsnød Paulus gav sine reisefeller dette rådet. Skipet ville bli slått til vrak mot Maltas kyst, men alle om bord skulle bli reddet hvis de ville ta til seg føde.

Du befinner deg også på en farlig seilas. Det er ikke sikkert du kommer velberget i land. Mange er blitt oppslukt av de frådende bølgene.

Du skal vite: Dersom frelsen skulle avhenge av deg selv og dine egne krefter, klarte du det aldri. Strømmen ville ta deg. Men en annen har tak i deg. Du skal ikke redde deg selv.

Likevel skal du ta næring til deg. Mange kristne er døde av underernæring. De tok mindre og mindre føde til seg. Tilsynelatende klarte de seg godt. Det er jo ikke bibellesning og bønn som frelser. Heller ikke at vi er med på møter og gudstjenester.

Men en dag ebbet livet stille ut. De sovnet inn i den åndelige død. Det skjedde så umerkelig at hverken de

selv eller andre la merke til det. Det eneste ytre tegnet var at de sjelden ble sett der føden var å få.

Å forsømme Guds ord blir ikke sett på som noen synd. Likevel er det en av de syndene som har ført flest i fortapelsen.

Måtte Guds Hellige Ånd brenne det inn i din sjel med ildskrift: Du skal ta føde til deg, for det hører med til din frelse.

Din gamle natur vil alltid stritte imot. Den synes at alt annet er mer spennende og interessant. Men det er ikke den gamle naturen som skal være herre i livet ditt.

Ditt nye menneske lever av Guds ord. Et friskt menneske setter seg til bords med glede. Slik gleder ditt nye menneske seg hver gang det mottar livets brød.

Guds ord er ditt daglige brød. Du dør hvis du ikke får det.

*Ett er nødvendig, Lunde Forlag, Oslo
1991*

Husandakt

av Carl Fr. Wisløff

Regelmessig omgang med Guds ord er også det kristne hjemms sak. En hører av og til noe som er sørgelig: Unge ektepar vil ikke holde husandakt sammen med småbarna sine, for de mener at barna er for små til å fatte noe. Barna får heller vokse opp i frihet så de kan velge fritt når de blir store, sier de.

Dette er et sørgelig utslag av mangel på åndelig dømmekraft. Du kan ikke vite hvor mye barna forstår; som regel fatter de små mye mer enn de voksne tenker seg. Barna har ikke vondt av å sitte stille noen minutter mens mor og far ber til Gud. En behøver ikke å bruke tvang – de venner seg snart til å sitte stille.

Og husk hva Guds eget ord sier. Vi leser i 5. Mosebok kapittel 6:

«Du skal elske Herren av hele ditt hjerte og av all din sjel og av all din

makt. Og disse ord som jeg byder deg i dag, skal du gjemme i ditt hjerte.

Og du skal innprente dine barn dem, og du skal tale om dem når du sitter i ditt hus og når du går på veien og når du legger deg og når du står opp. Og du skal binde dem på din hånd, og de skal være som en minneseddel på din panne, og du skal skrive dem på dørstolpene i ditt hus og på dine porter.»

Vi skjønner hva meningen er. Vi er ikke overlatt til vår egen avgjørelse når det gjelder husandakt. Gud har gitt oss beskjed om hva han venter av oss.

*Fra Utvelgelsen i Kristus, Lunde
Forlag, Oslo 1978*

Bønn ut fra Johannes 6:35

Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hunge. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste.

Joh. 6,35

Ja du, min Jesus, er den sanne manna! Du er Guds brød, som kommer ned fra himmelen og gir verden liv. Den som lever i din nåde, skal ikke forgå, selv om ørkenen er øde og tom. Du lar daglig manna regne ned til dine.

Du lar daglig livets vann strømme ned til deres sjel.

Gi meg alltid dette brød! Hold meg som Maria daglig ved dine føtter, slik at jeg kan øse ny kraft av ditt ord. Min grunnvoll er din forsoning, mitt liv din kjærlighet, min trøst ditt blod. Bli du alene min ros og min glede!

*Fra andaktsboken «Se på Jesus»,
Luther Forlag, Oslo 1973*

Nytt skoleår

Av Per Bergene Holm

Fra venstre: Josefina Grunnan (S), Linnéa Ellingsen, Lydia Kero (S), Cecilia Johansson (S), Hanna Johansson (S), Andrine Wallsten (F), Ina Svenfelt (F)

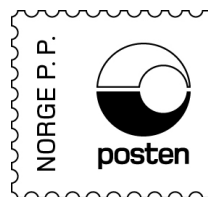
Da er skoleåret godt i gang. Det var opprinnelig 12 søkere, men av ulike årsaker ble det andre planer med fem av disse i løpet av de siste ukene.

Derfor endte vi opp med 7 elever denne høsten. Det er fire fra Sverige, to fra Finland og ei fra Norge - en fin flokk positive og lærevillige jenter! Som alltid bor det en del flere i internatet, så det er omkring 15 unge som samles rundt bordet i

matsalen hver dag. Alt tegner til å bli et positivt og godt år på Fossnes.

Når bladet kommer ut, har vi allerede vært i gang over en måned. Første lørdag var elever og andre som bor på Fossnes en tur til Gaustatoppen, i knallvær! Helgen etter gikk turen til Agder og Rogaland, med deltakelse på møter på Sira og Nærbø, tur til Preikestolen og base på Åmøy.

Vær med å be for elevene og personalet på Fossnes, samt for alle som bor i internatet, at det må bli et godt år med Guds velsignelse over timer og samlinger om Guds ord.

Returadresse:
Lov og Evangelium
Skreåvegen 90,
4440 Tonstad

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseendring!

Bibelkurs på Fossnes

15. - 20. november

Lærere:

*Martin Fjære (MF), Lars Fossdal (LF),
Per Bergene Holm (PBH), Bjarne
Gjuvsland (BG), Lars Fredrik Ellingsen
(LFE), og Finn-Widar Knutzen (FWK)*

Påmelding

Via link på nll.no
eller på kontor@nll.no,
tlf: 33 33 89 00 (innvalg 2 eller 4)

Påmeldingsfrist: 31. oktober

Timeplanen for bibelkurset er nedenfor. Fullt program finnes på nll.no. I tillegg til undervisningen i løpet av uka, er det også et søndagsmøte 20. november kl 11.00 v/Bjarne Gjuvsland.

	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag	
07.30	Bønnemøte	Bønnemøte	Bønnemøte	Bønnemøte	08.30	Bønnemøte
08.00	Frokost	Frokost	Frokost	Frokost	09.00	Frokost
09.00	PBH	PBH	FWK	FWK	10.00	PBH
10.00	PBH	FWK	FWK	FWK	11.00	PBH
10.45	Lunsj	Lunsj	Lunsj	Lunsj	13.00	Middag
11.30	MF	LFE	MF	LFE		
12.30	MF	LFE	MF	LFE		
14.30	Middag	Middag	Middag	Middag	15.30	Kaffemat
16.30					17.00	LF
18.00	Kveldsmat	Kveldsmat	Kveldsmat	Kveldsmat		Kveldsmat
19.00	Møte: LF	Møte: LF	Møte: LF	Møte: BG		Møte: BG
Ca. 20.30	Kveldskaffe	Kveldskaffe	Kveldskaffe	Kveldskaffe		Kveldskaffe